

<p>V. ÉVFOLYAM. Majelenik minden vasárnap Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓ HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.</p>	<p>Pest, Május 7. 1871. 19. szám.</p>	<p>GYŰJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám. ide küldendő mindenféle kézirat mely „Ludas Matyi”-nak van szánya.</p>
---	--	---	---	---

„Ludas Matyi“ f. évi első évnegyedi teljes példányaival 1 forintért oszt. é. szolgálhat
a kiadóhivatal.

A jövő fotografiája.

Adtál uram esőt! . . . most újra
Megszaporodának e g y g y e l !
No jó! legalább ha megbuknak
Egygyel akkor is több megy el!
Ha azonban Allah kegyelmes
Lesz még egy ideig nekik,
Bizony mondom — világ csufjára —
Még roppant nagyra vihetik!

Nálunk ny o l e z , a horvátoknál e g y ,
Túl szinte ny o l e z és még h á r o m .
Most meg e g y g y e l még megpótolták
'S hogy t ö b b i s l e s z , bizton várom,
Mert hogy a c e s e h e k . . . ; no! hát csupán
Csak úgy kuriózitásból
Szinte megpróbálkoznak egygyel
Az z i c h e r a számításból. —

Oszt' jönnek a morvák, — ruthenek,
Kik már sok pompásat tettek,
Mikor mint rájxráthi követek
Bécsbe f a g g y u g y e r t y á t e t t e k !
Slézia, — Tirol, — Görtz, — Voralberg, —
Kyburg, — Friaul és Teschen,
Nem hiszem hogy e d i v a t - k ó r s á g
Ezeknek is meg ne t e s s e n !

Trient, — Brixen, — Lauschitz, — Feldkirch,
Istria, — Hohenemb, — Zára, —
Bregenz, — Sonnenberg, — Triest, — Styer, —
Mind meg kapja a mit vára!
Cattaró, — Windisch — Mark, — Auschitz,
Krajna, Bukovina, Salzburg,
Gradiska, Zator, Karinthia,
Raguza, Lodmórja, Habsburg!

Stefan

Mind, mind kap'egyet, csak kívánjon
 Vagy kérjen, — és ha nem adnak . .
 P á r e s z t e n d e i g v e s z e k e d j é k,
 Akkor mingyárt alább hagynak.
 Hanem osztán lesz is gyöngytábor,
 Ha ezek mind elnyerhetik —
 Ha jön a muszka bizonyosan
 A miniszterek kergetik.

Eddig van számszerint h u s z o n e g y . .
 S a z a k ö v e t k e z e t e s s é g :
 Minden tartomány kapjon e g y e t
 Különben nem lesz békesség.
 H a r m i n c z k e t t ő — é p e n k e r e k s z á m —
 Kell még csak, — ekkor azután
 Jöhet akárki, mi nem félünk
 'S nem nézünk segítség után !

Ha az az ö t v e n h á r o m k i á l l
 Glédába mind seregestül,
 Titkártól le a gyakornokig,
 Kine rémülne meg ettül ? !
 Hol van ? hol lehet oly ellenség,
 Kinek lenne bátorsága ?
 Hogyha szembe szálland majd vele
 E z a s á s k á k s o k a s á g a ? ! ! !

Xerxes, Batu, — Khán, — Timur, — Wilmos
 Ellirhedett nagy serege,
 Sifli ehez ! de ki is derül
 Az öszbirodalom ege !
 Hohenwarthék már beadták a
 Kiegyenlitési törvényt,
 Ez teljesen elsimitandja
 A most tátongó mély örvényt !

Össze ül a delegáció
 Mentül elébb, — lesz pénz elég,
 Erre persze Fadejew uram
 Bátorsága szépen elég,
 Felvirul a Gesamtmonarché,
 Nem lesz kerek földön mássa !
 Hisz annyi a minister ! . . . száll ránk
 C s ü s t ő l az isten áldása ! ! !

N a g y - B ő g ő s .

Hogyan lett Győrfy bátyánkból „Makksüge“ ?

D e á k o s h i s t ó r i a .

Tanács vagyok benne, hogy Pápán kívül léteznék
 Julier, — a ki oly hatalmas virsli készítő volna mint ő.

Egy alkalommal pénzmagra tettünk szert, s ünne-
 pélyesen elhatároztuk: hogy ma virsli-t eszünk és som-
 lait iszunk.

Be is helyeztettük magunkat szépen Julier-hez, —
 a ki közbe legyen mondva igazán egy megaranyozásra
 méltó hazafi, — s az evésbeni szakavatosságunknak csak-
 hamar annyira kifogástalan tanujeleit adtuk, miszerint
 helyén látta Julier bátyánk abbéli nézetének adni kifeje-
 zést, — hogy belőlünk még jeles nemzeti nagyevők vál-
 hatnak. De nem sokára nézetet cserélt, midőn látta, hogy
 az ivás nemes művészetében sem vagyunk idegenek.

Épen a legjavában kezdtünk spitzbe jönni, midőn

megnyílt az ajtó s fesztelenül nyomult befelé egy terjedel-
 mes has, — egy pár óriási bagaria esizma; felül egy
 hosszú és széles vörös orr, — míg végre rémülten ismertük
 fel szőrös füléről Győrfy bátyánkat, a diákok fő-fölügye-
 lőjét. A diákok eme monstrumának láttára egyet gondolt
 vitéz compániánk és rohantunk burkus erővel a földig
 has Pedellusnak. S miután a gyomor chinai falon, —
 mely bennünket az annyira szükségelt szabad légtől elvá-
 lasztott. — szerencsésen átgazoltunk: ügettünk gyorsan
 hazafelé.

Otthon bezártunk ajtót-ablakot, s jókat kaczagva a
 szerencsés szerencsétlenségem, mely bennünket legalább a
 mostani fizetés alól ily csokolni való módon feloldott: le-
 ültünk es elvettük az ördög bibliáját.

Ki gondolt volna közülünk arra, hogy az öreg, kilé-
 tünk nyomozása végett, — utánunk jőjjön.

Kipusztították a fiúk zsebemből minden vagyonomat,
 s így kénytelen valék kontéra játszani. Én voltam az
 osztó, s bizván a kezeim közt levő makk húszban: irlgal-

matlanul megkóstáltattam minden egyes kártyát. Óh! a kontóra játszásnál én rendkívül vakmerő szoktam lenni mindig

Visszakóstaltatta Elek szomszédom az én két kártyámat is. Én elkezdtem gusztálni és siri csend közepette kiszorítottam a makk tizest.

Volt tehát harminczam, a mi már magában is sok egy embernek.

Gusztáltam tovább Az én arczom mind mosolygóbbá lön; s collegáim pereről-perere savanyúbb képet vágta.

Valaki kopogtatott az ablakon, a mire aztán a fiúk, — a savanyú kép helyett — kezdtek fülelő állásba helyezni magukat.

„Dunám van Elek“ kiáltám szomszédom fülebe diadalmas arccal, s oda vágta az asztalra a makkdisznót, vagyis diák műnyelven makksügét, mint corpus delicti-t hogy polkázni kezdtek az ütéstől az asztalon elterülő réz susnyákok.

Én összeszedtem a nyert pénzt, s collegáim pedig nagy bámulatomra rohantak ki, hogy az udvaron történt nehézkes iramodásról tudomást vegyenek.

És oh seregeknek ura, mi történt?! Szegény Györfy bátyánknak, — jó l á t t u k a h o l d v i l á g n á l, — minden haja szála az ég felé állt, oly rémülten dolgozott kézzel-lábbal, hogy minél hamarabb tisztos távolban lehessen vendégszerető hajlékunktól.

Nagyszerű észtörésbe került míg rájöttünk, — hogy az öreg hallván az ablakon keresztül „Dunám van Elek“ kiáltásomat, bizonyosan azt hitte, hogy jelenlétét észrevettük és most én azt az istentelen dolgot indítványozom, hogy a „Dunába vele“.

S ő, ki különben is jobban irtózik a hideg fürdőtől, mint a bortól: vagy elfelejtkezett arról, hogy kertünk alatt csak a Tapoleza folyik, vagy a nevezetes eliszonyodásban összetévesztette a neveket, s Dunának képzelte a Tapolezát, — minthogy szokás mondás szerint az ijedt ember „az eget is bögőnek nézi.“

Szegény öreg Györfy bácsi tőlünk való félelmében aztán nem is mert bennünket megejtáztatni soha, — ültünk legyen bár egész nap a Juliernél, s ütöttük a ferbli-t bármikor.

A makksüge végzetes története azonban szájról szájra járván: mint rémkép üldözi Györfy bátyánkat mindenütt, elannyira hogy még a legapróbb diák gyerek is már messziről újjal mutat az öregre, s szinte szemlátomást hizik, ha tele torokkal elkurjantathja: „Makksüge.“

G a r a b o n c i á s D i á k.

A balközép álláspontja,

vagy is:

Logikai variációk és combinatioik ezen téma felett:

Be kell-e menni a delegációba?

K á l m u s: Igaz ugyan, hogy nékem a delegáció nem kell se testemnek, se lelkemnek, azért is se bele nem megyek, se bele nem választok, daczára azon meggyőződésnek, hogy abban részt venni helyesebb.

L a j o s: Nekem sem kell a delegáció, azonban még is megválasztom abba Horn Edét, hanem ha Horn választ be engem, isten krisztus üttse el nem fogadom, mert én nem akarok lenni dolegatyus.

M ó r: Kálmusnak is igaza van, Lajosnak is igaza van, magamnak is igazam van, sőt mindazoknak igazuk van, kik a „Hon“-ra prenumerálnak; mert a delegáció oly malum necessarium, mire csak a jobboldal tarthat igényt, és a mi alól a baloldálnak igazság szerint a loyaltás szempontjából sem volna szabad magát kivonnia.

E d e: Nekem sem tetszik ez a delegáció, hanem tisztán oeconomicai szempontból, még is bele megyek, ha megválasztanak. A képviselők diurnuma 5 frt, a dolegatyusé 10 frt, tizet ötnék ki ne tenne elebe?

Most már az a kérdés, hogy ha senkinek se tetszik ez a delegáció, a balközép álláspontja miért akarja azt még is per mopsz fenntartani?

Szabadkai életképek.

XIV. kép.

L é n á r d M á t é h a t t y ú d a l a.

Ha benézek a tükörbe:
Az én színem látom benne;
Színem: sárga és fekete,
Mint a lelkem érzülete.

Üvegesek — gazemberek!
Áristombe el veletek,
Ilyen színben g'schäftelhetek,
De az ördögnek sem kellek.

C s i c s i r i.

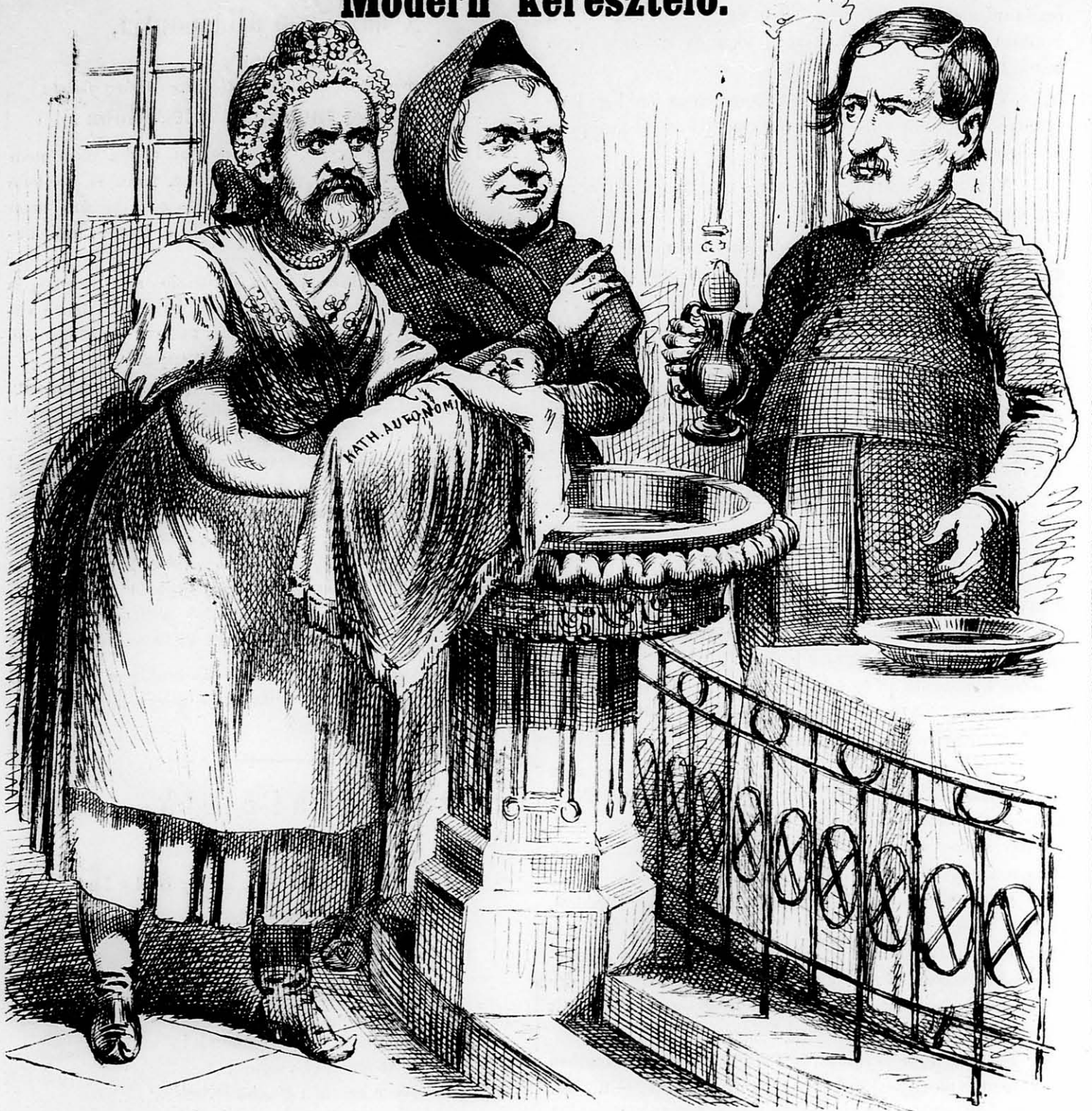
Echo.

Kellesz bizony kellesz,
Ha főispán leszesz,
Ha nem léssz városi:
Lehetsz „verusiesi.“ *)

D o n n a d i A n n a.

*) Puszta a szabadkai határban.

Modern keresztelő.

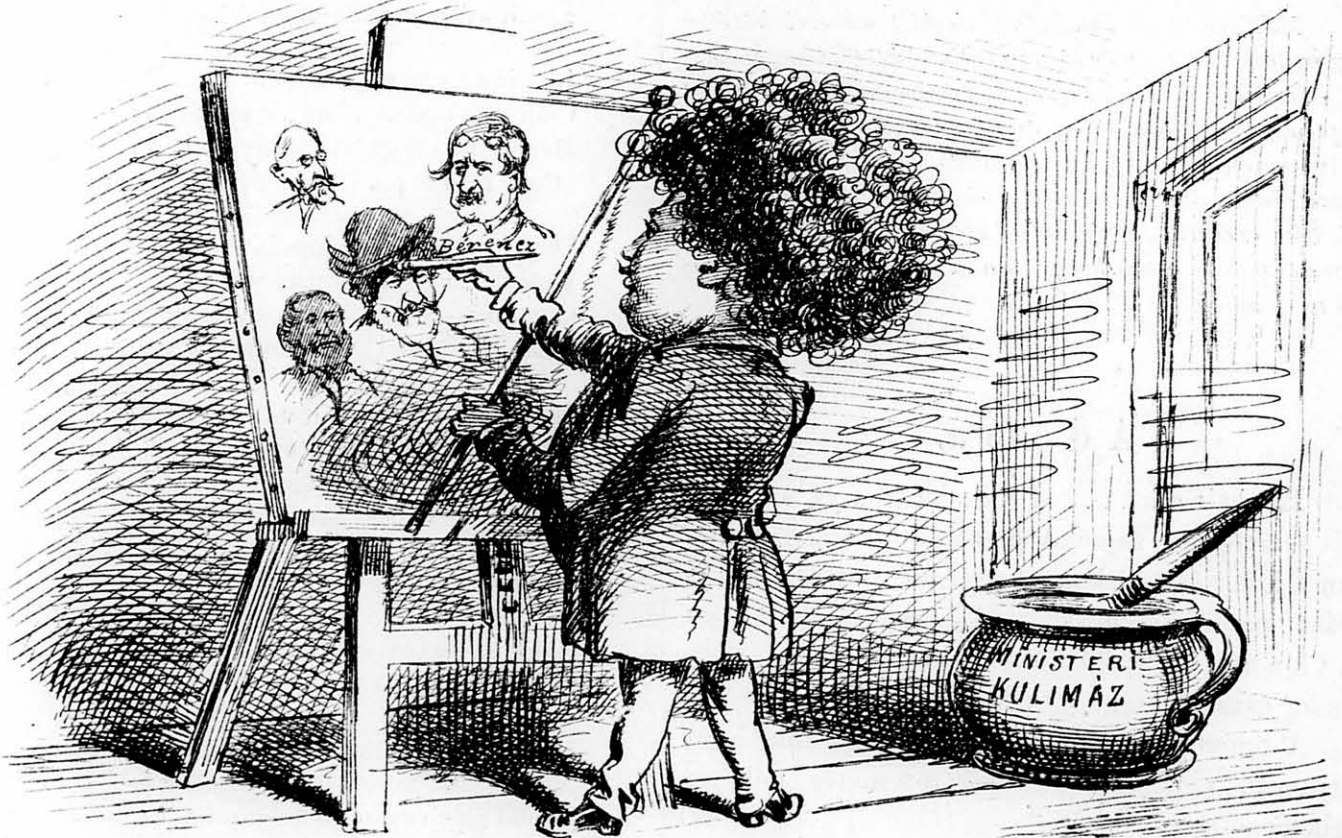
Pap: Hogy hívják e keresztelendő gyermeknek szüleit?

Koma asszony: Congressus Katharina!

Pap: Igy hát a gyermek törvénytelen.

Bába: Igen is kérem alásson, csak tessék az anya nevére írni, mert a sok közül nem tudhatni bizonyosan, ki legyen az igazi apja.

Kérdés.

Melyik a kettő közül az isten, és melyik a kormány szolgája?

Füzesséryhez.

(Egy esküdtzéki tárgyalás után.)

A csürést csavarást
Mondhatom, jól érted —
No de nem csudálom . .
Tanult mesterséged.

Ha már úgy érted a
Sajtó procedurát —
Tégy a számtanból is
Most egy kis censurát.

Kilencz „igen“-t mondott,
Három pedig „nem“-et
Mondd: a tizenkettő
Közül hány tévedett?

L u d a s M a t y i.

Nyílt levél

Horváth Boldizsár igazságügyminiszter ő excellen-
tiájához.

*Méltóztatott excellentiádnak meghitt emberei körében
ugy nyilatkozni, hogy én a codificationális törvényjavasla-
tok elkészítéseért már 3000, az az három ezer pengőforintot
csiptem fel excellentiádtól, és még eddig csak egy árva
betűt sem irtam; az igazat megvallva én bizony azért nem
irtam eddig egy betűt se, mert attól félttem, hogy úgy járok
vele mint excellentiád a bírósági szervezetről szóló törvény-
javaslataival, azaz hogy haszontalan munkát csinálók.*

S z i l á g y i V i r g i l.

A d o m a.

Meghalt a k ai tisztelendő atya, s kiruk-
kolt temetésére nemcsak ötlet szerető nyája, — ha-
nem a józan észszel homlokegyenest ellenkező ész-
járású pater Jeremiás is, — az „országos
p a t k á n y p u s z t i t ó s z e r“ feltalálója s még
mindig csak botszegi pléh-bános.

A temetés bevégeztetvén, Jeremiásunk haza
kutyagolt, s illendően referált a temetés mikénti
végbemeneteléről.

„Lám“, — szólt sárgás zöld reverendájából
sérelnes tónussal a pater, — mily kegyes istenfélő
nép lakik ott K . . . n. A jámbor nép a meghalt
szt. atya halotti torára 88 tyúkot hordott össze.

Mit? — felelt rá egy öreg úr F. J., kinek
csiklandós élezei és boszantásai miatt már-már a
babyloni vizek felé konyult a pater ó testamentomi
bagaria lábtyújének invalid sarka, — 88 tyúkot a
derék lelkész halotti torára? Haljon meg atyasá-
god, és én azonnal a magam házatól 100 t y ú-
k o t á l d o z o k h a l o t t i t o r á r a.

Majd tudja az, a kinek szól.

(Hevesi kép).

Szünetelt az országgyűlés kissé . .
S Hevesmegye egyik vidékére
Haza érkezett a képviselő,
A feltámadás szent ünnepére.

„Isten hozott hazánk nagy oszlopa!
Isten hozott, légy üdvöz körünkbe,
Szólott az e g y i k rész, nekünk pedig
Szoritott a eszmánk örömünkbe.

És elkezdtek égis magasztalni
A képviselő ur roppant böleseségit,
Midőn lekaczag, leröhög
Egyik avagy másik ellenzékit.

Lett is erre aztán eszem-iszom . .
Csak úgy ömlött a bor hordó számra,
Mert mind elfogadták a nagy elvet,
„Csak t e l e p o h a r a t veszek számra.“

Dicsérték a leveses kanalat,
Egész föl a nagy pecsenyés tálig . .
Oly gazdasszony mint a h á z i u r n ő
Nincs Hevesben . . . esküdöztek váltig.

Ebéd után pedig a h o n f i a k,
Pipát fogtak és rágyujtottanak, —
Képviselőjük szivességéből
Dohánynyába bele markoltanak*)

És dicsérték a j ó m e n e k ü l t e t —
Dohányt értsünk Mátyás! nem Kossuthot,**)
Pedig ép e képviselő vetett,
A trafikra igenlő votumot.

De mindennek vége szakad végre . .
A tyúk elül, madár nem esiesereg —
Fordul még egyszer a bucsupohár . .
S kászolódni kezd a vendégsereg.

*) Hát nem tudja kend Joskó ezt a régi példabeszédet?

„Jaj de hamis a világ, ki m a r k o l j a a dohányt.

***) No már ezt a kend figyelmeztetése nélkül a magunk eszével is
felértük volna. M á t y á s

Az u r meszsze elkiséri őket . .
És mint ki szénáját jól rendező,
Szives, hosszas készorítás mellett
Elbucuszik s ballag hazafelé.

De a mint fölérne kastélyához . .
Nyolez vagy ki enez szürös atyafit lát,
Kastélyának déli szegleténél —
Kik hallgatják a legvénebb szavát.

Hah! te is itt balpárti vén lator!
Morgott a n a g y s á g o s nagy bosszusan,
És itt kötélre méltó társaid??!
De csak gondolta per sundam bundam***)

„Hát hogy élnek kedves jó öregem?!
Csaknem há r o m é v e hogy nem láttam,
Miska hozz egy borral tele vedret,
Nézze apjuk . . őszül a szakállam.

Igy növi el az embert a nagy gond!!“
Szólt kimondhatatlan fontos areczsal,
És kezet szoritott az öreggel . . .
Utánna pedig az ifjabbakkal.

„Azért jöttünk instállom — szólt az ősz —
Hogy mi ritkán olvasunk ujságot,
De ha olvasunk sem hiszünk mindent,
Mondjon hátmost valamit n a g y e s á g o d!

Mit nyertünk már az országgyűlésen?“
S a n a g y s á g o s elköhinté magát,
Kendőjével homlokát megtörlé,
Hogy rendbe szedhesse gondolatát

„Ó jó öreg! hát nem o l e s ó b b a s ó . . .
És nézze kend a pénzt, a bélyeget,
Nemde magyar koronát lát rajtuk?
Az eddigi kötőjü sas helyett.

Ebből annyit érthet jó öregem!
Nem adózuuk az osztrák császárnak,
De adózunk és katonát adunk
Egyedül csak a magyar kormánynak.“

„Értem nagyságos ur! — felelt az ősz —
Most bot helyett csak pálezával vernék
Hátunk ugy-e? dehogy vastagabb e
Páleza a botnál . . fogadni mernék.“ —

J o s k ó Z a z r a v e e z,
szénégető.

***) Da pána boha priszám . . épen ugy beszél kend Joskó
mintha személyesen jelen lett volna. Mátvás.

Egy d. földvári adóhivatalnok albumába.

M o t t o . „Jajj ócsém! változó az idő, vál-
toznak benne az emberek is, én
most adóhivatalnok vagyok!“

Uram bátyám! Király János!
Levéliírásban nagy vámos . .
Nála egy levélnek ára —
Egy zsák rozs . . , az csak megjárja.
Megoszt egy véka mész rája . .
(Ezt a tensasszony kívánja)
Hát nem tettem én eleget?
Hogy ön még pörrel fenyeget.
Hijába fujsz szegény öreg —
Mérgectől nem ijedek meg,
Ha nincs pénzed, ott a zsidó
Kérjél tőle s aztán : gyihó!

Ö c s e s e .

Garantirozott pletykaságok.

Horn Ede, legutóbbi dolegatyus érdemeiért reményl-
ve a delegatióba való megválasztatását, hogy odafent
Bécsben a német atyafiakkal öszve ne téveszszék, nevét
megmagyarosítani szándékozik H o r n - f i - r a .

Biró Mihály a pestkerületi esküdtszék ítelete folytán
anyira rehabilitálva érzi magát, hogy most Maros-Vásár-
helyen mint képviselőjelölt lép fel Orbán Balázs ellen.

A szabadkai polgármester L é n á r d M á t é ért a
„Hon“-ban felőle megjelent dícsér-i-á-dák után eddigelé
már 13. jobboldali vármegye kapott hajbá, mely mind
egyik főispánjának kívánja.

Kerkápoly pénzügyminiszterről azt beszélük, hogy
egy szerény 3 emeletes házat épített, s azt is csak a József
külvárosban.

Hát hiszen csak nem építtethet mingyárt a belvá-
rosban, midőn még csak 18 millió deficitet tud felmutatni
ő excellentiája.

Mihály gazda.
Ni ni szomszéd! miért akarják a balközép vezérferfiat, Várady & Comp. a rokkant honvédek menházaul erőnek erejével a Podmaniczkyak aszödi kastélyát megvétetni?

Iezig: Azért hallja khend, mert az épen-sígesen invalidus kaszárnyának való, nem thodja khend Mihály ghazda! hogy az a kastély is totaliter rokkant.

Zsiga pósta.

1. Igazmondónak: Ön az „Egy fricska” című gunyoreszken épen nem igazmondó, mert Cs. urat nem fricskázta fel senki; Matyi az igazságot épen gyelle nőrzi, a mint a gazságot megbélyegzi. Non datur.

2. A vaizslói olvasókör részéről a januar—márcziusi negydedre fizettetett elő; ápril—júniusi fertályra még nem. No de van hitel.

3. Hársli Smilinek: Iezig szomszéd és Mihály gazda sokkal politikussabb emberek, mint sem oly dolgokkal bibelődnenek, mi csak privátusokat érdekel. Hadd lássuk azokat a jó ötleteket.

RÉSZLET-IVEK

➔ kamatszelvényekkel ➔

Számos vevőim naponkint felszólítanak, hogy

török sorsjegyre is részlet-iveket

bocsássak ki; én a játéktervet szigoruan átvizsgáltam és úgy találtam, hogy ez minden létező sorsjegyet előnyösségen felülmul, minck folytán tehát elhatároztam magamat t. megbizóim kívánatat teljesíteni.

Váltó-üzletem sok évi fentartása óta e jelszóval:

„Csak Fortunánál található a szerencse”

elvemül felvettem, a t. közönségnek mindig valami újat, előnyöset és hasznohozót ajánlani; ezuttal is oly arrangement-t hoztam létre, melynek következtében a befizetett részletek bizosittatnak, a befizetett pénz kamatot hoz, és a résztvevő külön, ingyen a két legérdekesebb és legelőnyösebb sorsjegyekre, melyet csak az európai tőzsdei árjegyzék bir felmutatni, egyedül és valamennyi nyerőre játszik. — Ugyanis 30 havi részletben 10 forintjával kapható nálam **egy ötöd 1839-ki Rothschild-államsorsjegy és egy egész 3 petes teljesen befizetett 400 frankos török államsorsjegy.**

A t. közönség felvilágosítására szolgáljanak a következők:

Az 1839-iki Rothschild-sorsjegyeknek még csak 6 huzásuk lesz, legközelebbi 1871. június 1-én történik, főnyeremény 220,000 frt p. p.

1 ötöd 1839-ki sorsjegy kihuzott sorozatát kötelezem magamat 260 fton egy hónappal a sorozathuzás után beváltani.

A 400 frankos török-sorsjegyeknek minden két hónapban van egy huzásuk, és pedig június 1-jén, augusztus 1-én, október 1-én, december 1-én, február 1-jén, ápril 1-jén.

➔ **Főnyeremény 600,000, 300,000 stb. frank aranyban.** ➔

A legkisebb nyerő, melyet minden sorsjegynek nyerni kell, 400 frank aranyban; külön fizetek a befizetés tartama alatt kamat 30 frankot aranyban, s e czéleből a részletivek mindegyikén 5 db szelvény van 6 frankkal, melyek váltóüzletemben 6—6 hónaponként aranyban és minden levonás nélkül beváltatnak.

Az első 10 frtos részlet befizetésével a vevő mindkét sorsjegy birtokába lép és úgy az egész nyereményekre mint a kamatélvezetre egyedüli igénynyel bir.

Sorsjegy-im, melyek felől részletiveket kiállítok, bármikor megtekinthetők és minden órában kiválthatók.

Előbb teljesített rész'etekért 6 pct évi kamatot engedek.

Megkötöt: üzletek semmi szín alatt fel nem bonthatók.

Ezen beosztással úgy a játékkedvelő közönségre, mint azokra kik tőkejüket jól akarják kamatoztatni, teljes tekintettel voltam, és azon kellemes reményben, hogy a t. közönség tömeges részvétellel fog megtisztelni, vagyon tisztelettel

FISCHER M. L.

váltóház a „Fortuná”-hoz Pesten.

Huzási jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek meg minden huzás után még akkor is, ha az eredeti sorsjegyek már kiváltattak.